

Τον βούρκο του αστικού πολιτικού συστήματος επιβεβαιώνεται ότι κουβαλάει το «Ποτάμι» του Σταύρου Θεοδωράκη, με βάση και το πρόγραμμά του που ανακοινώθηκε το βράδυ της Τρίτης 25 Μαρτίου (ανήμερα της «εθνικής παλιγγενεσίας»).

Το μόρφωμα των μιντιαρχών τοποθετείται – με καθόλου πρωτοτυπία, είναι η αλήθεια – σε μια σειρά ζητήματα αναφορικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη σχέση της Ελλάδα με αυτή, αναμασώντας παλιές προτάσεις της «κεντροαριστεράς».

Πιστό στην «απολίτικη» φυσιογνωμία του «Ποταμιού», το πρόγραμμά του για τις Ευρωεκλογές περνάει «στα ψιλά» πολιτικά επίδικα πρώτης γραμμής, όπως τα μνημόνια, το χρέος, το ζήτημα της διπλής εξόδου από Ε.Ε. και ευρώ. Αυτό δεν σημαίνει πως δεν παίρνει θέση απέναντι σε αυτά τα ζητήματα («ανεύθυνες φωνές» χαρακτηρίζει όσους αγωνίζονται για έξοδο από Ε.Ε./ ευρώ και μονομερή διαγραφή του χρέους), αλλά δεν τα ανάγει τη στάση του απέναντι σε αυτά σε προμετωπίδα της πολιτικής του παρέμβασης.

Όπως επαληθεύεται και από το «πρόγραμμά» του, το «Ποτάμι» λειτουργεί μετατρέποντας τις πολιτικές θέσεις και επιλογές σε φυσική κατάσταση. Δεν προσπαθεί να τρομοκρατήσει με «την καταστροφή που μας περιμένει αν βγούμε από το ευρώ και την Ε.Ε.», όπως κάνουν τα παραδοσιακά αστικά κόμματα, ούτε να επιχειρηματολογήσει υπέρ των μνημονίων ως «αναγκαίο κακό» ή «αναπτυξιακή πολιτική».

Η αποδοχή των μνημονίων και της Ε.Ε. θεωρούνται «εκ των ων ουκ άνευ», γι' αυτό και οι μεγαλοστομίες για την Ε.Ε. που «αποτελεί έναν από τους βασικούς πυλώνες του σύγχρονου πολιτισμού και της παγκόσμιας οικονομίας αλλά και το μόνο, παρά τα προβλήματα, επιτυχημένο παράδειγμα διακρατικής συνεργασίας». Πάνω λοιπόν σε αυτή την «φυσική» κατάσταση έρχεται ο Σταύρος Θεοδωράκης να κάνει προτάσεις για «μερεμέτια» στο ευρωπαϊκό οικοδόμημα, αφού κάθε προσπάθεια κατεδάφισής του θα αποτελεί χτύπημα στους «πυλώνες του σύγχρονου πολιτισμού», οριακά έγκλημά κατά της ανθρωπότητας!...

Ας δούμε όμως αναλυτικά μερικά σημεία του προγράμματος του «Ποταμιού»:

«Όλοι μαζί τα φάγαμε»;

«Η Ελλάδα προσπαθεί να βρει τον βηματισμό της προς την ανάπτυξη και την ευημερία, κουβαλώντας όμως ακόμα πολλά από τα βαρίδια του παρελθόντος: Ένα μεγάλο δημόσιο χρέος, μία αναποτελεσματική δημόσια διοίκηση, μία αργή δικαιοσύνη, κομματικοποιημένους και ληλατημένους θεσμούς και μια νοοτροπία άρνησης των ευθυνών, ωχαδερφισμού και καιροσκοπισμού που δεν την αφήνει να προχωρήσει μπροστά.

Τα λάθη που έγιναν και από τις δύο πλευρές έφεραν δυσπιστία στις σχέσεις της Ελλάδας με την Ευρωπαϊκή Ένωση και δεν έχει βρεθεί ακόμα ο τρόπος για να αντιμετωπιστεί αυτή η ρήξη, η οποία στην ΕΕ εκφράζεται με απαξίωση της Ελλάδας και στην Ελλάδα με έντονο ευρωσκεπτικισμό.»

Υπέρ Ε.Ε. και ευρώ

«Η έξοδος της χώρας από την Ευρωζώνη δεν θα έλυσε κανένα πρόβλημα, αντιθέτως θα πολλαπλασίαζε την ύφεση και θα εκτόξευε τραγικά τις ανισότητες.

Οι ανεύθυνες φωνές που ακόμη και σήμερα μιλούν για έξοδο από το ευρώ, έξοδο από την ΕΕ, μονομερή διαγραφή του χρέους, πλήττουν την αξιοπιστία της χώρας και ενισχύουν την εικόνα μιας χώρας-βαρίδι.

Είναι επιβεβλημένο να αντιστρέψουμε το συντομότερο δυνατό αυτή την λανθασμένη εικόνα για τους Έλληνες. Θέλουμε μία Ελλάδα η οποία αναλαμβάνει τις ευθύνες της, διεκδικεί για την ίδια αλλά και για τους εταίρους της την υιοθέτηση δίκαιων πολιτικών, συνάπτει συμμαχίες και επιδιώκει λύσεις αντί απλώς να ομφαλοσκοπεί εγκλωβισμένη στα προβλήματά της.

Θα περιορίσουν το έργο τους στις manières του παρελθόντος μιλώντας μόνο για το χρέος, τα μνημόνια και τα «εθνικά ζητήματα» ή θα γίνουν μέρος της ομάδας που σχεδιάζει την νέα Ευρώπη επιδιώκοντας ευρείες συνεργασίες και απαιτώντας ριζικές αλλαγές;

Θα μείνουν μέρος του προβλήματος ή θα γίνουν μέρος της λύσης;»

Τα «μερεμέτια»

«Το Ποτάμι θα στηρίξει πανευρωπαϊκές πρωτοβουλίες για τον περιορισμό της επιρροής των lobbies στην λήψη σημαντικών αποφάσεων που αφορούν τη ζωή των ευρωπαίων πολιτών. Επιπλέον η επιλογή του στελεχιακού δυναμικού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, και των υπολοίπων θεσμικών οργάνων θα πρέπει να γίνει βάσει αξιοκρατικών κριτηρίων, με συμμετοχή όλων των χωρών-μελών και με διαφάνεια.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν έγινε η πιο ανταγωνιστική και δυναμική οικονομία της γνώσης στον κόσμο, ικανή να επιτύχει βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη με τη δημιουργία περισσότερων και καλύτερων θέσεων εργασίας, με μεγαλύτερη κοινωνική συνοχή. Για τον λόγο αυτό η ΕΕ θα πρέπει να επανασχεδιάσει και να εφαρμόσει άμεσα πολιτικές ενίσχυσης της καινοτομίας.

Η προτεραιότητα στην Ευρωζώνη πρέπει είναι μία πολιτική ελάφρυνσης του δημόσιου χρέους των χωρών της περιφέρειας, με προϋπόθεση την εφαρμογή ουσιαστικών μεταρρυθμίσεων. Μία τέτοια πολιτική είναι έκφραση αλληλεγγύης που δημιουργεί συγχρόνως δίκαια κίνητρα.

Οι κοινοί κανόνες δημοσιονομικής πειθαρχίας των κρατών-μελών θα πρέπει να συμπληρωθούν με αναδιανεμητικές παροχές και επιδόματα σε ευρωπαϊκό επίπεδο (π.χ. επίδομα ανεργίας ή ευρωπαϊκό ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα). Προϋπόθεση για την αμοιβαία εμπιστοσύνη, απαραίτητη για τέτοιου είδους έμμεσες μεταφορές, είναι η πάταξη της φοροδιαφυγής σε όλα τα κράτη-μέλη.

Οι πολυεθνικοί κολοσσοί δεν θέλουν να φορολογούνται και μέσω των θυγατρικών τους εταιρειών και της μεταφοράς τιμολόγησης, μεταφέρουν χρήματα από την Ευρώπη σε κάποιους αφορολόγητους παραδείσους.

Παράλληλα, η ΕΕ θα πρέπει να συμβάλει στην περαιτέρω απελευθέρωση του εμπορίου με την Αφρική καθώς το άνοιγμα των αγορών αυτών θα συμβάλει στη μείωση των τιμών, την ενίσχυση του υγιούς ανταγωνισμού και την ανάπτυξη των αφρικανικών χωρών.»

Καπιταλιστική ανάπτυξη με φέτα και μπουγάτσα;

«Η αλιεία μας

Η αλιευτική πολιτική είναι από τις λίγες στις οποίες η ΕΕ έχει τον πρώτο λόγο. Η βιωσιμότητα των θαλάσσιων ειδών πρέπει να είναι πρώτη προτεραιότητα για την Ελλάδα. Οι πρόσφατες μεταρρυθμίσεις στην κοινή ευρωπαϊκή αλιευτική πολιτική πρέπει να εφαρμοστούν.

Τα προϊόντα μας

Είναι ανάγκη να δημιουργήσουμε Προϊόντα Ονομασίας Προέλευσης (ΠΟΠ) και Προϊόντα Γεωγραφικής Ένδειξης (ΠΓΕ) σε όλες τις περιοχές της χώρας. Παράλληλα όμως πρέπει και να ενισχύσουμε τα Εγγυημένα Παραδοσιακά Ιδιότυπα Προϊόντα (ΕΠΙΠ) που προβλέπονται από την ΕΕ, στα οποία κατοχυρώνουμε τη συνταγή. Κάτι τέτοιο μπορεί να γίνει με το ελληνικό γιαούρτι αλλά και το παστέλι, τον χαλβά Φαρσάλων, την μπουγάτσα και πολλά άλλα.»

Μετά το «ξέπλυμα» του Φαρμακονησίου...

«Η μετανάστευση

Ο κανονισμός Δουβλίνο II που ρυθμίζει το μεταναστευτικό ζήτημα της ΕΕ έχει αποδειχθεί ανεπαρκής και ιδιαίτερα επιβαρυντικός για χώρες όπως η Ελλάδα. Η χώρα μας δεν μπορεί να συνεχίσει να παίζει τον ρόλο της παγίδας εξαθλιωμένων ανθρώπων. Χρειάζεται αποτελεσματική συνοριακή φύλαξη, ευρωπαϊκή αλληλεγγύη στους πρόσφυγες αλλά και φροντίδα και ισότητα για τους μετανάστες που ζουν εδώ. Η Ευρώπη θα πρέπει να αναθεωρήσει το Δουβλίνο II με ρεαλισμό αλλά και δικαιοσύνη ως προς τον καταμερισμό των μεταναστευτικών ευθυνών στα κράτη μέλη. Τα σύνορα της Ελλάδος είναι και σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Ευρώπη δεν μπορεί να αντιμετωπίζει τη χώρα σαν καλό πελάτη οπλικών συστημάτων αλλά πρέπει να αναλάβει η ίδια το κόστος της αμυντικής και αποτρεπτικής συνοριακής πολιτικής.»